

[Erik B. Smith]

årrække – på 4,5 mia. kr., kan man i sit baghoved gøre sig nogle overvejelser om, hvad det egentlig er, der har fået de Radikale, som altid kritiserer Socialdemokratiet, SF og VS for, når de kommer med forslag, til ikke at anvise kompenserende besparelser. 4,5 mia. kr. er dog mange penge bare på det ene område. På bistandslovsområdet, hvor konsekvensen vil være, sagt lidt populært, at den rige mands fattige kone skal have bistandshjælp, er merudgiften 240 mill. kr. Jeg ved ikke, hvad besparelsen på den såkaldte 9-månedersregel var, men jeg ved i alle tilfælde, at de Radikales begrundelse for at gå med i besparelserne på det sociale område var, at man var økonomisk ansvarlig i modsætning til visse andre partier.

Jeg tror, besparelsen på 9-månedersreglen er mindre end de 240 mill. kr., og jeg synes, det er utroligt, at man ikke går ind i en eller anden form for prioritering – eller det har man måske netop gjort: de Radikale prioriterer den rige mands fattige kone højere end fattighjælpen.

Der står vi klart af. Vi er ikke uenige i princippet, men vi synes, at dette er udtryk for den mest besynderlige form for prioritering og socialpolitiske holdning, vi endnu er blevet præsenteret for.

Vi har i Trierudvalgets betænkning fået et godt arbejdsredskab. Vi er i det store og hele enige med socialministeren i de bemærkninger, hun har gjort. Lad os gennemgå de enkelte ydelser, lad os forholde os til den enkelte ydelse og begrunde, hvorfor vi ikke vil gå ind i individualprincippet, eller hvorfor det skal høre til hovedreglen, at det er individualprincippet. Hvis det er det – og det tror jeg – man kan blive enige om, vil vi opnå nogle konstruktive ting og få fjernet nogle uretfærdigheder. Men for Socialdemokratiet er det faktisk ret vigtigt, at de urimeligheder, man indførte i 1982 og smårettede lidt hen ad vejen, er noget af det, der fjernes først. Vi forstår ganske enkelt ikke, at f.eks. bistandslovsmerudgiften på 240 mill. kr. skal prioriteres over 9-månedersreglen. Det vil vi naturligvis i enhver sammenhæng bringe frem.

Der er en lang række andre problemer i det her: børn i forhold til forældre og børnenes stedfædre eller -mødre og de indirekte forsørgerpligter osv., som vi egentlig også synes man bør tage med her. Betaling for ophold på plejehjem er et andet meget stort

problem, som det er vigtigt at få ind i overvejelserne. Men jeg kan sige til forslagsstillerne, at vi principielt gerne vil have individualprincippet som udgangspunkt, men vi ønsker at gennemgå hver enkelt af bestemmelserne som gjort i Trierudvalget og begrunde, hvorfor vi på enkelte områder ikke kan give vores tilslutning til individualprincippet.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig, at ægteskabslovgivningens grundprincipper så vidt muligt følges i anden lovgivning. Det Konservative Folkeparti er derfor enig med forslagsstillerne i, at debatten kan tage sit udgangspunkt i individualprincippet.

Vi er også enig i beslutningsforslagets punkt 2: at sikre gennemført en løbende automatisk regelsanering ved i alt fremtidigt lovgivningsarbejde, der berører familiens forhold, at indføre individualprincippet og i de tilfælde, hvor det fraviges, da nøje at begrunde hvorfor.

Men af bemærkningerne til forslaget fremgår det, at der hurtigst muligt skal udarbejdes en prioritering og udarbejdes en tidsplan. Jeg er meget betænkelig ved at pålægge regeringen dette på nuværende tidspunkt, da en løsning af problemet forsørgerbegrebet inden for det familie- og socialpolitiske område ikke blot klares uden videre. Udvalget påpeger – og her tænker jeg på Trierudvalget – at der er vigtige socialpolitiske, socialtekniske, fordelingspolitiske og dermed samfundspolitiske sammenhænge, der må tages med i prioriteringen af individualprincippet. Men det har vi jo udvalgsarbejdet til at udrede for os.

For Det Konservative Folkeparti er familien rammen om menneskers lyst til at leve i den følelsesmæssige og økonomiske tryghed, som ligger i fællesskabet med ens nærmeste, rammen om menneskers trivsel kulturelt, socialt og økonomisk, rammen om børns forsørgelse og børns fremtid. Derfor er det vigtigt, at denne sag får en grundig udvalgsbehandling, før det bliver besluttet at pålægge regeringen at udarbejde en plan om prioriteringen og en tidsplan for reelt at tilgodese ægteskabslovgivningens grundprincipper om selvstændighed og ligestilling af samliv med og uden ægteskab, så familie- og sociale ydelser ikke modvirker ægteskabet ved, at det er en økonomisk fordel at lade være med